

Mindenszentek napján telefonon beszélt a donor családjával

Mária nyolc hónapja kapott új szívet

A középpontban Maja a nagymama ölében; Máriának még kímélnie kell szervezetét

Fotó: Schmidt Andrea

Tökéletesen működik Kónya Mária új szíve: a Szegeden májusban elvégzett transzplantáció a fél éves vizsgálatok szerint jól sikerült. A kétyermekes édesanyjának egyedül a gyomrával vannak problémái, megviselik a gyógyszerek. Bár annyira kímélnie kell magát, hogy gyermekeit sem tudja segítség nélkül ellátni, azt mondja: kislányáért megérte.

Nyolc hónapja él egy másik ember szívével Kónya Mária. Májusban a kétyermekes édesanyja volt a főszereplője minden híradásnak, hiszen ő volt az első, és azóta is az egyetlen, akinél nem a fővárosban, hanem Szegeden végeztek szívtültetést. A hosszú kórházi utógondozás után július közepén hazamehetett, azóta pedig a

megváltozott körülmények ellenére is próbál a lehető legteljesebb életet élni. Bár szervezetét kímélnie kell, ez mindig emlékeztetni fogja a történetekre, lélekben megpróbált túllépni azon a tényen, hogy kislánya születése majdnem az életébe került.

– Ma már csak ritkán fordul elő, hogy eszembe jut: miért pont velem történt mindez – mesélte, utalva arra, hogy a terhesség során fellépő szövődmény, mely miatt a szívtültetést végre kellett hajtani, meglehetősen ritka. – Ezek a hangulatingadozások viszont szinte egyből elmúlnak, elég csak ránézni a két gyerekemre. Ha Maja rám mosolyog, vagy megsimogatja az arcomat, csak arra tudok gondolni: megérte.

Pedig a fiatal nőnek sok minderről le

kellett mondania. Az utcán például a mai napig kesztyűt és szájmascskot visel, segítség nélkül sehova nem tud menni, szervezetét pedig annyira kímélnie kell, hogy a hároméves Benedeket és a nyolc hónapos Maját sem tudja egyedül ellátni. Ezért a család kénytelen volt elköltözni a nagyszülőkhöz, akik segítenek Máriának a mindennapos feladatokban.

– Tulajdonképpen ők végeznek el mindent a kicsik körül. A nagypapa elmegy sétálni, játszik velük, a nagymama pedig eteti, hűteti őket. Én még csak fel sem kaphatom őket, hiszen a varratok miatt nagyon kell vigyáznom magamra.

Ráadásul néhány hónapja a szervezete a szokásosnál is gyengébb: a sok gyógyszer megviselte a gyomrát, így alig van

olyan étel, amit meg tud enni. Emiatt 13 kilót fogyott. – Egy hónapja már a kedvencemről, a musakáról vizionáltam, de eszembe jutott a túrógombóc, a csoki és a hideg zacskós kakaó is. Vágyom rájuk, de egyiket sem tudom megenni – mesélte nevetve.

A mindig mosolygós nő mindezekre csak legyint, azt mondja, soha nagyobb baja ne legyen. Hiszen a legfontosabb, hogy új szíve tökéletesen működik. – A legszebb karácsonyi ajándékom a fél éves biopszia eredménye volt. A szövetminta ugyanis azt mutatta: nincs kilökődésveszély. Ráadásul a transzplantáltaknál gyakran előforduló szövődmények – máj-, vese- vagy cukorbetegség – is elkerülnek, szerencsére. Mária természetesen nem felejtí: életét egy másik ember

halála mentette meg. A motorbalesetben elhunyt fiatal lány szülei még nem találkozott, de tudja, hogy a család eltett minden cikket, ami a szívtültetésről és róla szólt. Tervezi, hogy egyszer majd meglátogatja őket, telefonon azonban már beszélt velük – mindenszentek napján.

Amikor Máriát megműtötték, élettársa, Béla megfogadta: ahogy lehet, feleségül veszi a nőt, akit kis híján elvesztett. Az esküvőt azonban még nem tartották meg. – Majd ha már elég erős leszek a lakodalomhoz – mondta Mária. – Legalább Maja lehet majd a koszorúslány. De nem maradhat el az esküvő. Emlékeztetni fogom Bélát az ígéretére!

TIMÁR KRISZTA

Ikerkitüntetést vett át a csengelei pedagógus házaspár

Előbb Márta néni igazgatott, most Géza bácsi

A csengelei iskola igazgatóját és tanárát négy évtizedes munkájáért érdemkeresztrel tüntette ki az oktatási miniszter. Heim Géza és felesége, Márta néni közös munkájuk koronáját együtt vették át.

Sánta Ferenc polgármester terjesztette elő kitüntetésre a Csengelei Általános Iskola és Napközi Otthonos Óvoda igazgatóját és tanárát, a Heim házaspárt. Nagy titokban. Ezért igencsak meglepődtek, amikor két egyforma meghívót hozott a postás. A Magyar Köztársaság érdemkeresztjének ezüst fokozatát a férj, Heim Géza, a bronzot Heim Gézáné Márta vette át. Házaspárként, pedagógustársakként munkájukat és egész életüket jelképezi ez az ikerkitüntetés. Egyszerre vették át Magyar Bálint oktatási minisztertől.

Egymást váltották

A férj harmincnégy, a feleség harminchét éve tanít. Gyerekkori álmuk vált valóra a hivatással. Amikor egymás mellé kerültek a csengelei iskolába, előbb Márta néni igazgatta az intézményt tizennégy éven át, majd néhány évig „csupán” kollégákként dolgoztak egymás mellett, tíz éve pedig Géza bácsi – így szólítja mindenki – került a vezetői

székbe. Hogyan lehet kibírni egymás mellett, egymás főnöke-beosztottjaként négy évtizeden keresztül? A házaspárra kell nézni: lehet. Annak ellenére is, hogy több mint kétszáz gyerekre, harminchét munkatársra volt és van gondjuk. Ragyog a tekintetük, nem csupán elismeréssel szólnak egymásról, odaadó büszkeséggel pillantanak egymásra. Lát-szik, jól érzik magukat a helyükön, egymás oldalán.

Szigorú, de vicces

– Szigorúnak, de viccesnek mondják a gyerekek, újításai nyomán a falusi gyerekeknek ugyanazt nyújtja az óvoda és iskola, mint a városban – indokol a tanárnő, amikor férje kitüntetéséről kérdezem. – Ezért messziről bejárnak hozzánk, sőt Félegyházáról busz jön át a csengelei gyerekekért, csak hogy oda járjanak gimnáziumba. A szülőkkel bizalmas a kapcsolat, és jók a középiskolák visszajelzései. Tanári karunkban régi tanítványaink

Azért ez a legszebb kitüntetés, mert egyszerre kaptuk – meséli Heim Géza és felesége Fotó: Gyenes Kálmán

közül jelenleg kilencen dolgoznak, személyes példamutatásunk a vonzerő. Kezdetben egy évre terveztük, hogy mara-

dunk, de tetszik a község családias légköre. Belsőleges a viszony a kollégákkal, tanítványokkal és azok gyermekeivel

is, hiszen már őket is oktatjuk. És hogyan lehet ennyi családdal megértetni magunkat? Következetes szigor-

ral és emberséggel – ad gyérelmű feleletet a tanárnő.

Tyúkanyó

– Feleségem teherbírása a döntő, és ez nekem óriási segítség. Magyar tanít, könyvtáros és fő ünnepfelelős, emellett mindenki tyúkanyója. Táborozni is együtt visszük a gyerekeket. Támadás nem ért egyikünket sem, mert mindig tudtuk, hogy nekünk sokkal keményebben kell dolgozunk – magyarázza az igazgató. Gyerekeik is a kezük alatt tanultak, ők is tudták: bizonyítaniuk kell. – Iskolai vezetésről soha nem beszélgettünk, gyerekekről persze sokat. Korán kelünk, hajnalban szót ejtünk világról, faluról, családról. Kikapcsolódni olvasás közben vagy keresztrejtvénnyel tudok, az iskolában a türelem az alap. Nőkel vagyok körülveve, akik sok fronton állnak helyt és megessik, hogy az egyéb problémák is beszűrődnek a falakon, de odafigyeléssel mindent megoldunk. Nálunk annyira baráti a légkör, hogy karácsonykor is egymást követték az SMS-eink, alig vártuk már, hogy találkozzunk a szünet után – mondják, majd sietve búcsúznak, hisz még csak délután három óra múlt. Dolguk van az iskolában.

DOMBAI TÜNDE